

חותם המגילה

נחוג ♦ בתליאביב, יוסי הולדרו ה-85 של הדייר **נסתלי הרצל-דור** ו**נבלום**, מי שהיה במשך עשרות שנים עורכו של ידיעות אחרונות. רוני בלום, מתוממי מגילת העצמאות, הוא יליד ליטא, שלמד בילדותו לנגן על כינור, בצעירותו-מישפטים באוניברסיטת וינה ובבגרותו-את מיקצוע העיתונות. מקום עבודתו הראשון של רוני

עוזר וייצמן
לידה אוצריאלי אחת

בלום בארץ: יומון הבוקר (של הציונים הכלליים, קודמיהם של הליברלים, שבו כתב, בטרם שלט בלשון העברית, באידיש, ובשכר-הסופרים (לידה אוצריאלי אחת לכתבה) התחלק עם מתרגם הכתבות לעברית.

מקום האנושות

נחוג ♦ בפאריס, יוסי הולדרו ה-90 של **אטיין דאקרו**, גדול הפנטור מימאים של המאה (כאשר אני רואה את הגוף מודקף, אני חש את האנושות קמה). דאקרו, שהיה בתחילת דרכו שחקן-אמנות, נודע בתלמידים הרבים שהעמיד, ביניהם הצרפתי מארסל מארטו והישראלי שייקה אופיר המנוח.

המלאך הבורד

נפטור ♦ בירושלים, בגיל 28, **איתי עורב**, משורר (מלאכים בוד-דים) בעל תודעה פוליטית (מראשי שלי"ש לעברו). עורב, יליד ירושלים, ערך גם כתביעת הגותי (שופרא) ועסק לפרנסתו בבוראת מתמטיקה בבית ספר תיכון.

מנעים הזמירות

נפטור ♦ בתליאביב, בגיל 78, **יהודה כהן**, מוסיקולוג, עורך תוכניות בקול-ישראל, מבקר ומלחין, שסיפרו רביהיהיק על המוסיקה הישראלי, ועימי זמירות ישראל. שלהכנתו הקדיש את 10 שנות חייו האחרונות, עומד לצאת לאור בקרוב. כהן, יליד פראג ובנו של בנקאי, היה מהנדרס חשמל לפי השכלתו, עלה ארצה בגיל 26 ומאז הקדיש את חייו למוסיקה, כר לל כתיבת אופרה (המכבים) וקנטטה (יוסף טרומפלדור).

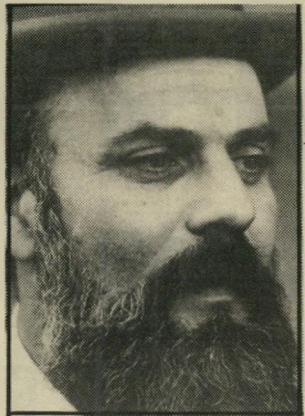
חותנת המלכה

נקברה מחדש ♦ בהתאם לרצונה האחרון, בבית-העלמין שבחצר כנסיית מרים מגרלנה (כנסיית הבצי-לים) שלמרגלות הרהיזותים בפאתי ירושלים, בגיל 19 שנה אחרי מותה באנגליה בגיל 84, **הנסיכה אליס**, חותנתה של מלכת אנגליה, אליזבת השנייה, ואם בעלה, פיליפ, הדוכס מאדינבורו. אליס, נינתה של המלכה ויקטוריה, היתה נשואה לנסך יווני דני, שנטש את מישפחתו משהודח מן הצבא היווני, שבו שרת כקצין, על חלקו במפלה במלחמה עם התורכים בראשית שנות ה-20. מאז התמסרה הנסיכה למעשים טובים ויזדה, כסופו של דבר, מוסר נזירות יווניות, שלקיומו אספה כספים בין מאמיני הכנסייה היוונית-אורתודוקסית ברחבי עולם, כולל ארץ-ישראל, שבה גם ביקרה למטרה זאת מספר פעמים בשנות המדינה הראשונות.

טעם לפגם בעובדה כי משרד סלומון ליפשיץ מייצג את בתי-הדין, ופחות-החשמל, שכתחום אחריות מיישר דרו.

את מגיות פו, שלא יסולאו בפו, רכש הקבלן ואבי דרך עורך-הדין שחל ב-1983/82. הקבלן שילם לפרקליטו שכר-טירחה של מיליון דולר (לפי מקור אחד), או מיליון וחצי דולר (לפי מקור שני), או שניים וחצי מיליון דולר.

משה שחל צבר שכר-טירחה גבוה גם מהקבלן זכריה דרוקר, בעיסקה שהיתה בינו לבין סוכל בונה בתחילת 1982... דרוקר חתם על ההסכם בהיותו מאושפז בבית-החולים הכרמל בחיפה, במצב של תשישות רוחנית ופיסית.

עוזר וייצמן, העולם הזה

שושנה ארבל-אלמוזלנו

כל אימת שפינחס ספיר ראה את שושנה ארבל-אלמוזלנו צוערת לקראתו, פלט באוזני כל מי שהיה באותה עת בקירבתו: "הנה באה גברת אינפליציה".

שרים אחרים מכל המפלגות, בעבר ובהווה, מלגלים עליה ואומרים כי היא עולה לישראל יותר מפלטינה, שערכה רב יותר מהזהב.

אחרים, בכנסת ובמפלגות, משרי-

יוון צמחיה, העולם הזה

רבין ופרס
ציטוטים מתוך רידרס די'ג'סט

יוון צמחיה, העולם הזה

ברילב וארבל-אלמוזלנו
היו לנו יופי של שלושה ימים!

בטים את דיוקנה כדור לוי במימלו אגרסיבית, כנציגת החלשים והרפוקים.

משה שחל

באוגוסט 1987, במסגרת ראיין... הוא נדרש גם לפרשת היוזפים, המלווה אותו מאז 1954 כחלק בלתי נפרד מהביוגרפיה האריישימית שלו. הוא חמק מתשובה ישירה, גימגם משהו, אך גם ביקש להיתלות על אילן גבוה — דוד בן-גוריון: "ראה את סיפורו של שבתאי טבת על בן-גוריון. גם בן-גוריון זיף תעודת בגרות".

הוא נולד בעיראק ב-1934 ועלה לישראל ב-1951. ברח קורות-החיים הרישמי, שקיבלתי ממישרדו, נפלה "טעות", כלשונו: שנת הלידה נרשמה ב-1936 (כלומר, צעיר בשנתיים מגי, לו, והעלייה לישראל 1950, במקום 1951. עוד זיוף?)

בתום תריסר שנים הגיע שחל ב-1983 למשרד עורכי-הדין הייצוגי והנכבד סלומון-ליפשיץ... השותפות במשרד הגדול היתה קצרה: מיולי 1983, עד שהיה ב-1984 לשר האגרי-היהדות-השיתית. שחל לא מוצא

אחרי הבחירות של 1984, כשה תוצאות לא איפשרו לשום גוש להקים ממשלה בכוחות עצמו, רימה יצחק מודעי את שימיון פרס, שלא קרא נכון את המפה, הכבסחיו לו כי יעביר למפלגת-העבודה את כל החטיבה הליברלית. אחר-כך נסוג משהו, ואמר כי הוא יכול להבטיח רק הצטרפות חמישה חברים. בתמורה על בגידתו, הבטיח לו פרס לשמש בממשלה שב ראשות כשר-האוצר.

יומיים לפני ששימחה ארליך לקה בהתקף-לב, בעיצומו של קיץ 1983 — זה היה כיום שני — הוא הזמין את בכריה-השואת של המפלגה הליברלית לישיבה ליום השישי באותו השבוע במלון בתליאביב. אך כיום רביעי לקה בהתקף, שממנו לא קם. באותה ישיבה היה ברעתו להודיע על סילוקו של מודעי מהמפלגה. כשנה לאחר-מכן ניהל מודעי פלירט עם שימיון פרס.

עוזר וייצמן

עוזר וייצמן הפליא לתאר את דיוקנו במזמורות הראויה-לציון, כש העיד על עצמו בדברים גלויים שאמר לראשי-הממשלה פרס, באוזני שרים: "אני נמצא כאן על תקן של פרוטזה ושל תקן של קונדום: פרוטזה כרי-

להכרה לאומית כמעשיו — ריבוק ממש.

הוא תובע אישור מראש שלו לכל מודעה, המיועדת לפירסום לרגל תנוכת עיר חדשה ביהודה ושומרון, עיירה, שכונה. אם יגלה כי אותיות שמו ועירות מאלה שניתנו לכותרת הכרוז, יהמר לפסול את המודעה; ואם לצד שמו מופיע עוד אורח-כבוד, יודיעו עוזריו למארגנים כי "רויד לוי עסקו, ולא יוכל לכבד את האירוע החגיגי בנוכחותו, כשל התחייבות קודמות".

חיים ברילב

זמן מה אחרי שסיים ברילב את

לוי
רק באותיות גדולות

תפקידו כשר-המיסטר-התעשייה, הדי מין אותו הוגו שוורץ (התעשיין) לכילוי משותף באי כריתים במטוסו הפרטי הדרמנועי. ביטסה השתתפו גם צבי ("צ'רה") צור, ואלוף-מישנה (מיל) יהודה פריור.

ברילב לא ראה טעם-לפגם בבילוי המשותף: "אסור לח"כ לנסוע לכריתים עם הוגו שוורץ?" השיב בשאלה על שאלתי. "היו לנו יופי של שלושה ימים. נהגתי במטוס, אך שילמתי בעד הדרך, מלון ואוכל..."

אחד מהבריו הקרובים של ברילב הוא גידעון רסקין מראש-פינה, מגדל צאן ובקר לבשר, וגם מטפח סוסי-רכיבה... רסקין יש תיקים במיטרה בשל הסגות-גבול, שימוש לא-חוקי בנשק, אלימות. ברילב, על-פי אותם מקורות, רואג לו לארמט.

ברילב בראיון: "נכון כי גידעון רסקין הוא חבר שלי, ואני מבקר אצלו בענייני סוסים. מה זה הסגות-גבול? ערבי עלה על טטחי-מירעה שלו, אז הוא הכניס לו מכות. אז מה יש? איזה שימוש בנשק עשה בדרך לא-חוקית? איזו אלימות יש כאן? איך אתה היית

שריר
הצבר הוא רומני

מתנהג, כשעולים לך על טטחי-מירעה שלך?"

יצחק מודעי

ב-19 בינואר 1979, בעת שאיי רחתי במעונו את שרה-אוצר שימחה ארליך לצורך ראיון, השמיע באוזני ה"בוס" של המפלגה הליברלית אב' חנה בת שש מילים בלבד על חברו לצמרת-המפלגה, שרה-אנרגיה-היהודית-המפלגה, יצחק מודעי: "התנהגותו של מודעי זה עניין לפסיכיאטר".